

Barış umutları ve Osmanlı oyunları 1
2013-04-13 15:13:00

”

” “Silahlar değil, artık gönüller konuşsun, fikirler, siyaset konuşsun. Eğer fikirlerine

” güveniyorlarsa, silahlarını ayaklarının altına alsın.”

”

” Başbakan R. T. Erdoğan'ın 8 Mart 2013'te Siirt'te yaptığı konuşmadan

”

” “ 'Artık silahlar sussun, fikirler ve siyasetler konuşsun' noktasına geldik.”

”

” Abdullah Öcalan'ın 21 Mart 2013 Newroz mesajından

”

” Bir süredir toplu bir barış sarhoşluğu yaşanıyor. A. Öcalan'ın 23 Şubat'ta İmralı Cezaevi'nde

” BDP'lilerle yaptığı görüşmenin tutanaklarının basına yansımalarının ve ardından gene onun

” 21 Mart'ta yayımladığı ve görkemli Diyarbakır Newrozunda okunan mesajın ve buna bağlı

” olarak PKK'nın 23 Mart'ta ateşkes ilan etmesinin yankıları sürüyor. Buna paralel olarak AKP

” hükümeti ve özellikle Başbakan R. T. Erdoğan, en azından görünüşte bazı olumlu öğeler

” içeren açıklamalar yaptı. Bu gelişmeler, gerilla savaşının başladığı 15 Ağustos 1984'den bu

- yana süren çatışmanın sona ermesi umudunu doğurdu. Barış sarhoşluğu diyorum; çünkü,
- daha Türk burjuva devletinin Kürt halkına hangi hakları bağışlama “yüce gönüllülüğü”nü
- ortaya koyan ya da iki taraf arasında anlamlı ve kabul edilebilir bir anlaşmaya varıldığını
- gösteren herhangi bir veri yokken tartışmalar, PKK gerillalarının nasıl yurtdışına çıkacağı
- ya da Akil İnsanlar'ın kim ve işlev ve yetkilerinin ne olacağı gibi bütünüyle ikincil konular
- üzerinde yoğunlaştırılmış bulunuyor. Sanki iki taraf arasında sorunun özüne ilişkin bir
- anlaşma sağlanmış ve sıra silahlı çatışmanın nasıl sona erdirileceğine kalmıştır!
-
- Savaş elbette korkunç ve canavarca bir şeydir. Ezilen sınıflar/ uluslar ya da diğer ezilen
- katmanların, ancak başka yollar tükendiğinde ya da barışçı savaşım olanakları bir sonuç
- vermediğinde son çare olarak ona başvurmaları da bundandır. Bu husus Kürt halkı için de
- geçerlidir elbet. 12 Eylül faşizminin karanlığında ayağa kalkan Kürt halkı, özellikle 1984'ten
- bu yana süregelen savaşta onbinlerce kızını ve oğlunu yitirdi. Faili meçhul olarak nitelenen
- cinayetlerde binlerce insan öldürüldü. Yüzlerce ve belki de binlerce köy ve mezra yakıldı ve/
- ya da boşaltıldı. Milyonlarca insan doğduğu toprakları terketmek, evinden ve toprağından
- olmak ve Türkiye'nin metropollerinde ya da göç etmek zorunda kaldığı başka ülkelerde
- yaşamını sıfırdan başlayarak yeniden kurmak zorunda kaldı. Özellikle 1980'lerin ikinci

- yarısında ve 1990'larda Türkiye Kürdistanı adeta büyük bir işkencehaneye ve konsantrasyon
- kampına dönüştürüldü. Genellikle Türkiye'nin Batı, Kuzeybatı ve Güney illerine göç eden
- insanlar oralarda giderek artan bir biçimde ikinci sınıf insan davranışı gördüler ve pek
- çok kez faşist grupların linç eylemlerine hedef olageldiler. Bu bağlamda, “artık analar
- ağlamasın” ya da “artık kan akmasın” türünden sözleri söyleme hakkının öncelikle Kürt
- halkına ait olduğunun altı çizilmelidir. Dahası, özünde doğru olan bu ve benzer sloganların,
- çok önemli bir gerçeğin, yani anaların ağlamasının ve kanın akmasının asıl sorumlusunun
- Türk burjuva devleti olduğu gerçeğinin üzerini örtmesine ve ezen Türk ulusu ile ezilen Kürt
- ulusu arasındaki derin ayrımı silikleştirilmesine izin verilmemelidir. Az-çok inandırıcı bir
- barış adımı, Türk burjuva devletinin ve burjuva basınının unutturmaya çalıştığı gerçeğin,
- yani bu 30 yıllık savaşta yaşamını yitiren 50,000 insanın yüzde 80'inden fazlasının Kürt
- gerillaları ve sivilleri olduğu gerçeğinin teslim edilmesini ve Türk gericilerinin yakın geçmişte
- işlemiş oldukları insanlık suçlarıyla yüzleşmelerini gerektirir.
-
- Bu büyük özveriler boşa gitmedi elbet; bugün Kürt halkının ana gövdesinin, Türkiye denen
- jeografinin siyasal bakımdan en bilinçli ve en duyarlı bölümünü oluşturuyor olması, esas
- olarak bu 30 yıllık savaşın ürünüdür. Bu dönemde, bir dizi tarihsel ve güncel, objektif
-

” ve subjektif nedenlere bağılı olarak, Kürt halkının bu bakımdan çok gerisinde kalan Türk halkının daha geri/ en geri katmanları arasında ise belki tarihte ilk kez bir çeşit Kürt-karşıtlığı, hatta Kürt-düşmanlığı yeşerdi; daha doğrusu yeşertildi. Bu ise bugün Kürt-Türk sorununun çözümüne başlanmasını bile zorlaştıran çok önemli bir ek faktördür.

”

” Kirli savaşın ağır yükünü çekmiş olan Kürt halkının ve onun savaşçılarının -gerçek ve adil bir nitelik taşımasa da- bir barışı istemelerini, en azından silahların sustuğu ve insanların yaşamlarını az-çok normalleştirdiği, normalleştirebildiği bir ortamı özlemelerini kim ayıplamaya ya da sorgulamaya kalkabilir ki? Kürt halkının barış istek ve özlemi tamamen meşru ve haklı bir nitelik taşımaktadır. Bu jeografide yaşayan ve Kürt-olmayan herkesin de,

” en azından bu istek ve özleme saygı göstermesi ve dahası kendi yazgısını ancak kendisinin

” belirleyebileceğini kabul etmesi gerekmektedir. Kuşkusuz bunun böyle olması, Kürt halkının siyasal öncülerinin, yani PKK yöneticilerinin bu konuya ilişkin tutumlarının eleştirilemez olması anlamına gelmemektedir.

”

” Evet; barış umudu son derece saygıdeğer bir nitelik taşır. Ancak tarihte, yaşamın

” gerçeklerinin halkların ve ilerici güçlerin meşru ve haklı özelemlerine denk düştüğü

” momentler çok az görülmüştür. Yarım yamalak da olsa bir barışın gerçekleşme yoluna

” girmesinin vazgeçilmez bir önkoşulu vardır. O da, savaşan taraflardan İKİSİNİN DE bunu

- istemesi, İKİSİNİN DE bu konuda asgari bir içtenlik göstermesidir. Aşağıda da göstermeye
- çalışacağım gibi Türk burjuva devleti bir barışın değil, PKK savaşçılarının piyon olarak
- kullanılabileceği daha farklı ve daha kapsamlı bir başka savaşın peşindedir. Yarım yamalak
- da olsa bir barışın sözkonusu olmadığı koşullarda, A. Öcalan'ın Newroz mesajında söylediği
- şu sözlerin gerçek bir karşılığının olmadığını da kabul etmemiz gerekmektedir:
- “Silahlı direniş sürecinden, demokratik siyaset sürecine kapı açılıyor.
- “Siyasi, sosyal ve ekonomik yanı ağır basan bir süreç başlıyor; demokratik hakları,
- özgürlükleri, eşitliği esas alan bir anlayış geliyor...” Sınıfsal ve siyasal güçlerin gerçek
- durumunun objektif bir analizinin yapılmaması, taktiklerin böylesine bir analiz üzerine
- oturtulmaması ve barış özlem ve isteğinin bu analizin yerine geçirilmesi, ardından kaçınılmaz
- olarak bir hayal kırıklığını ve bir moral bozulmasını getirir.
-
- Demek oluyor ki kilit soru, süregelen savaşın diğer ya da haksız tarafı, daha doğru bir
- anlatımla asıl sorumlusu olan Türk burjuvazisi ve devletinin bir barışa hazır olup olmadığı
- sorusudur. Evet; Başbakan R. T. Erdoğan, daha bir kaç ay öncesine kadar sürdürdüğü
- saldırgan ve aşağılayıcı tavrı bir ölçüde terketmiş gözüküyor: O, PKK'yı “terör örgütü” ve
- PKK mensuplarını “terörist” olarak nitelemeyi sürdürmekle birlikte artık, A. Öcalan'ı idam
- etmekten sözetmiyor, ona en ağır hakaretleri yapmıyor, BDP'li milletvekillerini TBMM'nden

- ▣ kovmaktan sözsetmiyor ve onları “terör örgütünün uzantısı” olarak nitelemiyor, Kürt-Türk
- ▣ sorununu beyaz terörle, yani askeri operasyonlarla çözmekten sözsetmiyor, tek millet, tek
- ▣ bayrak, tek vatan, tek devlet, tek dil türünden şoven sloganları -en azından eskisi kadar sık
- ▣ bir biçimde- dile getirmiyor vb. Dahası; Başbakan Erdoğan, hükümetin öndegelen üyeleri ve
- ▣ onların çizgisindeki burjuva yorumcuları; artık ölümlere son verilmesi ve anaların daha fazla
- ▣ ağlamaması ve Kürt halkına ikinci sınıf insan davranışı yapılmaması gerektiğini, Türkiye'nin
- ▣ Kürt halkına karşı yürütölen savaşta çok şey yitirdiğini ve iç barışını sağlaması halinde
- ▣ Türkiye'nin kanatlanıp uçacağını yineleyip duruyorlar.
- ▣
- ▣ Ne var ki, “barış süreci” denen şeyin içeriğini PKK gerillalarının silahlarını bırakmaları ve
- ▣ başka ölkelere gitmeleri olarak tanımlayan ya da ona indirgeyen Türk gericilerinin sahici
- ▣ bir dönüşüm yaşadığını, bir barışa hazır olduğunu gösteren herhangi bir veri bulunmuyor.
- ▣ (1) Buna karşılık, düzenin bu temsilcilerinin Kürt halkını ve onun siyasal temsilcilerini eşit
- ▣ bir muhatap olarak görmekten çok uzak olduklarını, hatta bu süreci kendi “barış”larını
- ▣ PKK ve BDP'ne dayatma süreci olarak gördüklerini doğrulayan pek çok veri var. Daha düne
- ▣ kadar “Kürt sorunu” diye bir şeyin olmadığını ileri sürecek kadar ileri gidenlerin, başında
- ▣ Zerdüştlökle “suçladıkları” ve sabah akşam sövdükleri PKK'nın bulunduğu Kürt halkı ile
- ▣ İslam kardeşliğı temelinde birlik kurmayı önerenlerin içtenliğine inanmak için, hiç, ama

■ hiçbir neden yok. Başbakan Erdoğan'ın Dünya Emekçi Kadınlar günü vesilesiyle 8 Mart

■

■ 2013'de Siirt'te kadınlara hitaben yaptığı ve bu arada kadınların en az 3 çocuk yapmaları

■ gerektiği yolundaki çağrısını yinelediği konuşmasında PKK'yı kastederek,

■ “Yavrularımızı ölmeye gönderen bu şebekeye karşı lütfen siz de sesinizi yükseltin” demesinin

■ üzerinden daha bir ay bile geçmedi. Yani Başbakan Erdoğan'ın sömürge valilerine özgü

■ o saldırgan ve kendini beğenmiş konuşma tarzına her an yeniden dönmesi kimseyi

■ şaşırtmamalı. Can Dündar'ın 2 Nisan tarihli yazısında söyledikleri bu saptamamı doğruluyor:

■ “Erdoğan’a CNN-Türk/Kanal D röportajında 'PKK, neye karşılık çekilecek' diye soruluyor.

■ “Başbakan, Öcalan’a 'verdiklerini' sıralıyor:

■ “- 12 kanallı televizyon verdik.

■ - Jimnastiğini 3 günden 7'ye çıkardık.

■ - Arkadaşlarıyla gūnaşırı görüşüyordu, ‘Her gün görüşün’ dedik. Benim verdiğim, vereceğim

■ budur.”

■

■ Dolayısıyla bütün veriler, başını AKP'nin çektiği Türk gericiliğinin Kürt halkının meşru

■ ve haklı barış özlemini sömürerek kendi iç ve dış gerici amaçlarına ulaşmayı planladığını,

■ hatta bu yapay ve zorlama barış gevezeliğinin yarattığı ortamda bir taşla birkaç kuş vurmayı

■ tasarladığını gösteriyor. Bunlar arasında;

■ a) PKK-BDP'nin Başbakan Erdoğan'ın giderek daha gerici bir rejim kurma yöneliminin

■ ve bu son derece hırslı bayın başkanlık koltuğuna tırmanma hesaplarının dayanağı haline

■ getirilmesini,

■ b) PKK'nın kısmen ya da bütünüyle silahsızlandırılmasını,

■ c) PKK savaşçılarının Suriye'deki Türkiye, NATO, Suudi Arabistan, Katar vb. destekli asilerle

■ birlikte Beşar Esad rejimine -ve belki Nuri el-Maliki rejimine de- karşı savaşa sokulmalarını,

■ d) PKK'nın desteğiyle Türkiye'nin sınırlarının Suriye ve Irak aleyhine genişletilmesini ve

■ e) Güney Kürdistan'ın enerji kaynaklarını ele geçirme hesaplarını vb. sayabiliriz.

■

■ Osmanlı İmparatorluğu'nun suç ve günahlarının bu mirasçısı olan İslami gericilerimizin

■ hırslarının, gerçekte sahip oldukları olanak ve kapasitenin çok daha ötesinde olduğu belli.

■ Ama Arap halklarını kendileri gibi belleksiz sanan bu bay ve bayanların bugünkü Türkiye,

■ Kürdistan ve Ortadoğu konjonktüründe, bu heves ve hayallerini yaşama geçirebilmeleri

■ neredeyse olanaksızdır. Bunu, PKK'yı ve Kürt halkını yedeklerine alabilmeleri halinde -ki bu

■ zayıf bir olasılıktır- de yapamayacaklardır. Türkiye, en yakın bağlaşıkları olan ABD, NATO ve

■ İsrail tarafından Suriye, İran, Lübnan ve Irak'a karşı yürütülen savaşım ve istikrarsızlaştırma

■ operasyonlarında bir maşa olarak kullanılmayı, bu hengamede kendisine de önemli bir pay

- ▣ düşeceğini sanarak hevesle kabul etmiştir. Ama bay Erdoğan ve kafadarları, Washington
- ▣ ile Telaviv'deki savaş suçlularının ya da bölgedeki işbirlikçi Arap devletlerinin, Kuzey Irak
- ▣ ve Kuzey Suriye'deki Kürt bölgeleriyle hegemonik bir ilişki kurmuş, nüfuzunu ve sınırlarını
- ▣ genişletmiş ve Güney Kürdistan'ın enerji kaynakları üzerinde söz sahibi haline gelmiş bir
- ▣ büyük Türkiye kurulmasını destekledikleri ya da Osmanlı devleti benzeri bir siyasal yapının
- ▣ oluşumuna sıcak bakacaklarını ya da en azından Ankara'nın bu doğrultudaki girişimleri
- ▣ karşısında sessiz kalacaklarını sanıyorlarsa aldanmaktadırlar. Dolayısıyla, Türk gericilerinin
- ▣ PKK ve PYD gibi örgütleri kendi güdülerine almak suretiyle büyüme planları, risk olasılığı
- ▣ yüksek bir kumar oynamaya benzemektedir; böylesi bir siyasal kumarın bumerang etkisinden
- ▣ haklı olarak çekinen Türkiye'deki bazı gerici odakların ona karşı çıkmalarının altında,
- ▣ geleneksel yadsıma, görmezden gelme ve kaba asimilasyon politikalarından bir türlü
- ▣ kopamamanın yanısıra işte bu "haklı" kaygı da yatmaktadır.
- ▣
- ▣ Tabii bu hesapların ve ihtirasların Ortadoğu denen kurtlar sofrasında yaşama geçirilmesinin
- ▣ güçlüğü, başında AKP'nin bulunduğu Türk gericiliğini hafife almayı da haklı çıkarmaz.
- ▣ PKK'nın Türk burjuva devletiyle uzlaşma eğiliminin güçlü ve Türkiye devrimci hareketinin
- ▣ edimsel olarak kendini tasfiye etmiş ve bir güç olmaktan çıkmış olduğu koşullarda AKP'nin
- ▣ barış ve demokratikleşme demagojisinin oldukça etkili olduğunu ve -başta Kürt halkının

- ” ileri öğeleri olmak üzere- pek çok insanın kafasını karıştırdığını kabul etmek zorundayız.
- ” Oysa, birilerinin beklentilerinin aksine AKP hükümeti, rejimin demokratikleştirilmesi ve
- ” barış ortamının sağlanması doğrultusunda bazı göstermelik adımlar atmak dışında bir
- ” şey yapmamıştır ve yapması de hemen hemen olanaksızdır. 12 Eylül faşizmi döneminden
- ”

” DEVAMI ICIN TIKLAYIN